

ПРОТОКОЛ

№ 214

гр. Пловдив, 18.05.2023 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ в публично заседание на осемнадесети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Георги В. Чамбов

Членове: Надежда Л. Махмудиева
Елена Й. Захова

при участието на секретаря Стефка Огн. Тошева
и прокурора Светлозар М. Лазаров

Сложи за разглеждане докладваното от Елена Й. Захова Въззивно частно наказателно дело № 20235000600211 по описа за 2023 година.

На именното повикване в 10:00 часа се явиха:

Жалбоподателят (обвиняем) **А. Н. Г.** се явява лично и с **адв. Н. К.**, упълномощена от по-рано.

Жалбоподателят (обвиняем) **Я. И. К.** се явява лично и с **адв. А. Д.**, с пълномощно по делото.

Жалбоподателят (обвиняем) **К. С. Х.** лично и с **адв. О. Т.**, упълномощен от по-рано.

ПРОКУРОРЪТ: Да се даде ход на делото, няма процесуална пречка.

Адв. К.: Моля да дадете ход на делото.

Обвиняемият Г.: Съгласен съм с адвоката си.

Адв. Д.: Да се даде ход на делото.

Обвиняемият К.: Да се даде ход на делото.

Адв. Т.: Да се даде ход на делото, няма процесуална пречка.

Обвиняемият Х.: Да се гледа делото днес.

Съдът след съвещание намира, че няма процесуална пречка за даване ход на делото в днешното съдебно заседание, поради което

О П Р Е Д Е Л И :

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

Докладва се делото чрез прочитане на въззивната частна жалба на обвиняемия **А. Н. Г.**, депозирана чрез защитника му - **адв. Н. К.**, срещу определение № 840 от 12.05.2023 г., постановено по ЧНД № 1033/2023 г. на

Пловдивски окръжен съд, с което по отношение на обвиняемия е била взета мярка за неотклонение „задържане под стража“ по ДП № 60/2023 г. по описа на отдел * при ОД на МВР – гр. *. Към жалбата са приложена характеристична справка на обвиняемия, издадена от кмета на населеното място, в което живее, експертно решение на името на обвиняемия и епикриза на името на лице, за което се твърди, че е майка на обвиняемия.

Прочетоха се още частната жалба, депозирана от адв. Д., в качеството му на защитник на обвиняемия Я. И. К., срещу същия съдебен акт, както и частната жалба на адв. Т. в качеството му на защитник на обвиняемия К. С. Х., с която се обжалва същото определение на Пловдивския окръжен съд.

Адв. К.: Поддържам изцяло въззивната частна жалба. Моля да приемете представените с нея писмени доказателства, както и тези, които сега представям – удостоверение за родствени връзки, епикриза относно онкологичното заболяване на С. Г., от което е видно, че тя провежда курс по химиотерапия и експертно решение на ТЕЛК относно нейното здравословно състояние. Представям ги във връзка със съображенията на ПОС, че не са доказани грижите, които Г. полага за своята майка.

Обвиняемият Г.: Също поддържам жалбата на защитника ми и съм съгласен съм с направените доказателствени искания.

Адв. Д.: Поддържам изцяло депозираната частна жалба.

Обвиняемият К.: Поддържам жалбата на защитника ми.

Адв. Т.: Поддържам депозираната частна жалба.

Обвиняемият Х.: Поддържам жалбата на защитника ми.

На страните се разясниха правата по чл. 274 и чл. 275 от НПК.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам искания за отводи и за други доказателства.

Адв. К.: Нямам други доказателствени искания и искания за отводи към състава.

Обвиняемият Г.: Съгласен съм със защитника си.

Адв. Д.: Нямам искания за отводи и за други доказателства.

Обвиняемият К.: Не възразявам този състав да разгледа делото по мярката ми за неотклонение. Нямам искания за доказателства.

Адв. Т.: Нямам основания за отводи към състава.

Няма да сочим други доказателства.

Обвиняемият Х.: Съгласен съм с адвоката ми.

ПРОКУРОРЪТ: Да се приемат доказателствата, запознат съм с тях и са относими, а ще бъдат ценени по същество.

Съдът след съвещание намира, с оглед приложените по делото материали и изразеното от страните становище, че делото е изяснено, следва да бъдат прочетени и приети писмените доказателства, вкл. представените такива с жалбата от обвиняемия Г. и представените в днешното съдебно

заседание от защитника му.

Воден от горното, съдът

О П Р Е Д Е Л И :

Прочетоха се и се приеха писмените доказателства.

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНИТЕ ПРЕНИЯ.

ПРОКУРОРЪТ: Уважаеми апелативни съдии, запознат съм с трите писмени жалби и ще говоря общо по отношение на тримата обвиняеми.

Атакува се определение на Пловдивския окръжен съд от 12.05.2023 г., с което спрямо четирима задържани, вкл. И., е взета най-тежката мярка за неотклонение „задържане под стража“. От И. няма жалба, а от останалите трима са постъпили жалби, които са предмет на настоящето производство. Няма да преразказвам извършените досега процесуално следствени действия. И трите жалби са абсолютно неоснователни и моля да ги оставите без уважение като потвърдите определението на ПОС за вземане на най-тежката мярка за неотклонение „задържане под стража“.

Да се твърди, че намереният хероин на стойност от около 50 000 лв. било отрова за мишки и случайно била изпусната в двора на къщата в село близо до гр. *, че бил направен само един превоз до гр. *, заплатена е доста солидна сума, но нито се е знаело какво се превозва, нито с кого ще се среща? Този хероин е бил открит във филтъра на автомобила, как да не знае водачът на лекия автомобил? И четиримата обвиняеми са извършили тежко умишлено престъпление като извършители. Не случайно е тази правна квалификация – по чл. 354а, но и във вр. с чл. 20 от НК.

Правилно ПОС говори, че и за четиримата обвиняеми, в случая тримата, които жалят, са налице кумулативно изискуемите предпоставки на закона за всеки един от тях. Първо - повдигнато е обвинение за тежко умишлено престъпление. Налице е реална опасност да се укрият и да извършат друго престъпление. Хероинът е един от най-тежките видове наркотици, на доста солидна стойност. Било отрова за мишки, случаен превоз, еднократна услуга - това са доста смешни аргументи, които на мен не ми звучат сериозно. В тази връзка няма никакво основание за изменение на определението и вземане на по-лека мярка за неотклонение по отношение на тримата, поради което моля да оставите и трите жалби без уважение и да потвърдите определението на ПОС.

Адв. К.: Уважаеми апелативни съдии, моля да уважите депозираната въззивна частна жалба от името на подзащитния ми Г..

На първо място, първоинстанционният съд е направил безспорен извод, че не е налице реална опасност да се укрият обвиняемите, тъй като те живеят на постоянните си адреси в РБ.

На второ място, подзащитният ми е неосъждан, по отношение на него няма никакви лоши характеристични данни.

По отношение опасността Г. да извърши друго престъпление, тя е

хипотетична и недоказана. Твърденията за наличие на такива доказателства по делото не са налице. Единствено се коментира в мотивите, че е крил наркотично вещество във филтъра на автомобила и поведението му, касаещо задържането му – че е бил притеснен и пуснал на земята, сп оред показанията на свидетеля, намереното у него вещество, касаело такова утежнено положение. Не виждам никакви други доказателства, нито относно уговорки с другите лица, нито СРС, нито други доказателства, сочещи на обосновано предположение да е извършил деяние по чл. 354а, ал. 1 във вр. с чл. 20, ал. 2 от НК. Неправилно считам, че е квалифицирано деянието му, което считам, че трябва да е по ал. 3 на чл. 354а от НК, тъй като той не отрича в първоначалните си обяснения, че това вещество е намерено у него. Няма и как да отрече, тъй като това е установено по надлежния ред. От тук нататък да се говори, че има уговорки за разпространение на наркотици, че е налице съучастие, считам тези твърдения за хипотетични.

По отношение предпоставката да извърши друго престъпление, би следвало да се гледат характеристикните му данни, чистото му съдебно минало, здравословното му състояние, грижата за близкия му човек – майка му, която е с онкологично заболяване. Моля да вземете предвид и характеристикната му справка, в която от кметството в * сочат, че живее в едно домакинство с майка си и се грижи за нея. В този смисъл моля да наложите по-лека мярка за неотклонение на подзащитния ми Г., а именно „домашен арест“ или „парична гаранция“ в съобразен минимален размер.

Съдът даде дума за лична защита на обвиняемия Г..

Обвиняемият А. Н. Г.: Съгласен съм с казаното от защитника ми. Наистина не знаех какво пренасям и не бе намерено веществото от полицаите във филтъра, а долу на земята до портата, когато трябваше да им го дам. Наистина не знаех какво превозвам, дължах едни пари и свърших тази услуга.

Адв. Д.: Уважаеми апелативни съдии, от името на моя подзащитен моля да измените така взетата спрямо него мярка за неотклонение „задържане под стража“ в „домашен арест“. Ще бъде много ясен, много конкретен и много точен. Уважението към апелативния съд не ми позволява да се изразявам с прости думи, а би трябвало да съм на висота. Настоящият случай е плод на разработка. В досегашната ми практика тези двама свидетели са посочвали по имена и прякори лицата, които задържат, в докладните записки, без да ги разпознават. Атакувам двамата свидетели в момента - полицейски служители, които дават неверни показания по отношение подзащитния ми.

Моля да разграничите, че на две места са намерени наркотични вещества. Едното е в с. *, а другото някъде към *. Единственото нещо, което е направил моят подзащитен е, че е превозил свидетеля Х. И., оставил го е пред една къща, подминал я е и после е бил задържан. Той не е носил наркотични вещества, което е установено по делото. Той не е спрял пред тази къща, с никого не е разговарял, не е осъществил контакт, задържан е на 150 м от нея като си е отивал към *, на кръстовището. Тъй като е многократно осъждан и е

в условия на опасен рецидив е тук. С Х. И. играят комар, в него има 1000 лв. и отива до *, за да го закара. Няма разпити и показания на други свидетели, няма СРС-та. Казва „Този наркотик щеше да го вземе Ч., който ще го плати по-късно.“ Извинявайте, 1 кг хероин с добро качество е 150 000 лв. Това е несериозно – да има да взема тази пари, но да го закара и да си тръгне, след което на 200 метра го хваща полицията. Законът казва обосновано предположение. Това обвинение трябва да не е празно в съда, а в случая не е така, защото той е престъпник. Да не от 10 години няма осъждания, освен че веднъж е карал колата пиян преди 3 г. Х. И., който е свален преди това, не е разпитан, няма ги доказателствата, които сме поискали. Има и други хванати лица с наркотици, но той е човекът, на който Х. И. се е обадил по телефона и е казал „Ще ме закараш ли до село?“ и когато отиваме до къщата той казва „Този наркотик беше за Ч.“. Дори свидетелят Г. казва, че го е оставил и си е тръгнал, след което бил задържан. Свидетелят Г., който също дава неверни показания казва, че го е оставил пред къщата и си е тръгнал. Има разминаване и в показанията на полицаите. Има GPS, който показва къде е спрял, но не ви е даден на вас, има лица от *, които не са разпитани пред вас. Искали сме очна ставка с този Х.. Има едно лице, разпитвано, с прякор О., който е наркодилър. Той казва, че хероинът е бил лош и му го е върнал. От цялото производство, освен всичко друго, има разминаване и в показанията на свидетеля. Докладната на А. Г. я няма. Получават се едни разминавания. Този същият човек дава неверни показания. Наистина има наркотик, но има още много работа, която да се върши. Затова моля , дайте „домашен арест“ на този човек. Всичко по делото е ясно, заковано. Намерен е наркотикът. Той няма да се укрие. Има жена, има две деца, непълнолетни. Нищо не може да промени по делото. Това е идеята на процесуалната принуда – лицето да не може да извърши нови престъпления и да не може да попречи на процеса. Наркотикът е намерен, има показания само на един човек. Ако беше казал някой, че наркотикът е за нас, трябваше да сме ние пред вас ли?

Съдът даде дума за лична защита на обвиняемия К..

Обвиняемият Я. И. К.: Съгласен съм с всичко казано от защитника ми и няма какво да добавя.

Адв. Т.: Уважаеми апелативни съдии, аз ще се опитам да бъда малко по-обран.

Започвам с първото основание, т.нар. обосновано предположение и „смешните“ ми аргументи в частната жалба, които поддържам- аргументите, които са накарали прокуратурата да се смее. Хайде да се посмеем заедно. Става дума за едно вещество, не знам защо говореха преди мен за наркотично вещество. Има една експертна справка, многократно правена и в която се казва, че леко оцветява. Ноторно известен факт е, че защитата работи по мандат и е длъжна да се съобразява с клиента си, обратното е отказ от защита, т.е. това, което казвам в частната си жалба и смешните ми аргументи са плод на контактите ми с подзащитния ми. Е ли това отрова за мишки и влечуги или

е наркотично вещество не става ясно само и единствено само по експертна справка. Пак повтарям, полицаите много са се колебали дали това вещество отговаря на наркотици. Всеизвестни са много срамни моменти, не веднъж се е случвало това – да има обвинение за наркотици, а въобще да не е имало такива, не било наркотично вещество, а лекарство за хемороиди и прокуратурата прекрасно знае тези светли моменти в нейната биография.

Може ли едно вещество, което според прокуратурата струва 50 000 лв., да бъде захвърлено на двора, защото това са фактите, не са измислени от мен тези неща, т.е. К. Х. изобщо не се интересува от тези 50 000 лв. и ги хвърля по двора. Да, в начален етап е разследването, да за обосновано предположение евентуално може да се говори, но следва ли то да доведе до най-тежката мярка за неотклонение за един неосъждан болен инвалид със 74 % нетрудоспособност.

И един много интересен факт досежно абсурдността и неоснователността на частната ми жалба - бихте ли ми посочили в определенията си, с което евентуално ще потвърдите определенията на ПОС, къде са доказателствата по делото, защо ги избягват, тези, от които може да се направи категоричен извод, че има опасност И. да се укрие или да извърши престъпление. Не може, а има и огромна практика в тази насока само и единствено обвинението да послужи за доказателство за това, защото не може да не сте забелязали, че не са налице основанията на ал. 2 на чл. 63 от НПК. Да, обвинението е тежко – предвиждат се от 2 до 8 години лишаване от свобода, но къде са доказателствата? Едно единствено искам да чуя, защото и първоинстанционният съд си позволи да задържи всички, без да посочи нито едно доказателство. Пак повтарям - само и единствено повдигнатото обвинение не може и няма как да бъде основание като доказателство, че има реална опасност да се укрие и извърши престъпление. Защо да извърши престъпление неосъжданият над 50-годишен човек, който досега не е извършил престъпление. Има едно производство по чл. 78а от НК преди 25 години, което е административно наказание. Затова се говори, че е осъждан. Това предизвика много смях у мен, но няма да го споделям, както направи преди малко прокурорът. Вие ще прецените дали една санкция от преди 25 години по чл. 78а от НК е осъждане. Та, той е със 74 % инвалидност, с много тежки заболявания след една тежка операция на гръбначния стълб. Ще депозирам молба поне да му сменят матрака в ареста. Знам какво ще ми се отговори относно здравословното му състояние – че ще бъдат полагани грижи, че неговото здраве ще бъде съхранено и едва ли не това е най-важното за задържания.

Да се върнем на доказателствата, да ги посочи прокуратурата! Откъде се вади извода, че съществува реална опасност Х. да се укрие и да извърши престъпление. Никога не е осъждан, повтарям. Макар инвалидизиран продължава да работи. Не знам защо се говори по медиите, че е притежател на хотели – не е негов хотелът. Поне това да се бяха опитали да установят на ДП, а не да бият барабани, че собственикът на два хотела какво извършил.

Много мразя преекспонирането на факти. Нека да отговаряме за това, което е доказано, а не да бием барабаните. Докажете го, след това ще седнем на масата пред съда и ние ще сочим доказателства. Приключвам като призовавам още веднъж да ни посочите доказателствата за реалната опасност.

Съдът даде дума за лична защита на обвиняемия Х..

Обвиняемият К. С. Х.: Съгласен съм с казаното от защитника ми. Искам да добавя, че нямам никаква вина. На Х. не съм му давал нищо, освен 800 лв., за да се прибере. Познаваме се с него много отдавна. Помоли ме за 800 лв., каза, че много му трябвали, дадох му 800 лв. и си тръгнах.

Съдът, след съвещание

О П Р Е Д Е Л И :

Дава последна дума на обвиняемите.

Обвиняемият А. Н. Г.: Аз не знаех какво пренасям и ако знаех нямаше да ида.

Обвиняемият Я. И. К.: Моля за по-лека мярка за неотклонение.

Обвиняемият К. С. Х.: Моля да ми бъде наложена по-лека мярка за неотклонение, тъй като имам много болести.

Съдът се оттегли на тайно съвещание.

Съдът, след съвещание, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 64, ал. 8 от НПК.

Образувано е по частни жалби на обвиняемия А. Н. Г., депозирана чрез защитника му – адв. Н. К., на адв. А. Д., в качеството му на защитник на обвиняемия Я. И. К. и на адв. О. Т., в качеството му на защитник на обвиняемия К. С. Х. против определение № 840 от 12.05.2023 г., постановено по ЧНД № 1033/2023 г. на Пловдивски окръжен съд, с което по отношение на всеки от обвиняемите е била взета най-тежката мярка за неотклонение „задържане под стража“ по ДП № 60/2023 г. по описа на отдел „*“ при ОД на МВР – *.

В жалбите се твърди незаконосъобразност на съдебния акт, оспорва се – и от тримата жалбоподатели наличието на обосновано предположение обвиняемите да са извършили престъплението, за което са придобили соченото процесуално качество: за обвиняемите Х. и К. изцяло, за обвиняемия Г. по отношение на усложнената форма на престъпна дейност по чл. 20, ал. 2 от НК. Допълнително се излагат аргументи за всеки един от обвиняемите, че не е налице опасност да извърши друго престъпление, с оглед семейните им obligations и характеристикните данни. За обвиняемия Х. се твърди и липса на опасност да се укрие. В днешното съдебно заседание частните жалби се поддържат изцяло от обвиняемите и защитниците им, с аргументи, подкрепящи първоначално наведените възражения.

Представителят на Пловдивската апелативна прокуратура изразява становище, че жалбите са неоснователни, а атакуваният съдебен акт е

законосъобразен, обоснован и като такъв следва да бъде да потвърден.

Пловдивският апелативен съд, анализирайки възраженията на обвиняемите и защитниците, становището на представителя на Апелативна прокуратура Пловдив и наличните по делото доказателства намира, че:

Частните жалби са допустими, тъй като се депозирани от страна, притежаваща правото да обжалва съдебния акт, в предвидения за това срок.

Разгледани по същество те са неоснователни.

С оглед наведените и от тримата обвиняеми и защитниците им идентични оплаквания за отсъстващо обосновано предположение обвиняемите да се извършили престъплението, няма пречка тези оплаквания да се разгледат общо, както е направил и първостепенният съд. Наказателното производство е в съвсем начална фаза и изисквания за доказателствена обезпеченост на обвинението са значително по-малки от установените такива в съдебната практика за финализиращия наказателното производство съдебен акт. Правилно първостепенният съд е намерил, че доказателствената съвкупност формира до изискуемата за настоящата фаза на процеса степен подозрението всеки един от обвиняемите да е извършил престъплението, за което е придобил това процесуално качество- за А. Г. и Я. К. по чл. 354а, ал.1 вр. с чл. 20, ал.2 НК; за К. Х. по чл. 354а, ал.1, вр. чл.20 ал.2, вр. чл. 26, ал.1 НК, наказуеми с наказание от две до осем години „Лишаване от свобода“ и глоба от 5,000лв. до 20 000лв. Престъплението Неоснователни са наведените оплаквания за липса на доказателствена обезпеченост. Първостепенният съд е изложил убедителни и споделяеми мотиви кои от приобщените по делото доказателства формират основателното подозрение за извършено престъпление. Наведените в противната насока възражения са неоснователни.

Възражението на адв. Т., че не е ясно какво е инкриминираното вещество, за което обв. Х. е привлечен като такъв и защо се приема то да е висакорисково наркотично е в противоречие с изводимото не само от сочената от защитника експертна справка, , но и от протоколите за претърсване и изземване, в които е отразено, че намерените вещества са били тествани с полеви тестове и са реагирали като наркотични такива. За настоящия етап на процеса тези доказателствени източници, наред с обясненията на обв. Х. И. достатъчно убедително формират подозрение, че иззетите вещества отговарят на обективните критерии на престъпление по чл. 354а ал. 1 от НК.

Неоснователни са и наведените възражения на адв. Д. за „укриване“ на значими за процеса документи- докладни справки. По делото са налице и писмени, и гласни доказателства, обсъдени от първостепенния съд, които обосновават подозрение обвиняемият К. да е извършил разследваното престъпление. Липсата на докладни записки в случая е ирелевантно. Трайно установено е в съдебната практика, че докладните записки нямат процесуална стойност, каквато процесуална стойност нямат и оперативните разработки на полицията. Изводимото от доказателства, събрани по предвидения в НПК ред

правилно е оценено от първостепенния съд и наведените срещу това оплаквания са неоснователни.

Обоснованото предположение е налице за обв. Г., както правилно е приел окръжният съд.

Опасността всеки един от тримата обвиняеми да се укрие е била приета за несъществуваща от първостепенния съд и този извод се споделя и от настоящия състав на съда.

Споделяем е извода за реална, а не хипотетична опасност всеки един от тях да извърши престъпление при по-лека мярка за неотклонение. Той е изведен в проверявания съдебен акт не с оглед тежестта на обвинението, каквото възражение некоректно се отправя пред настоящия съд. Първостепенният съд е формирал извода си за наличие на реална опасност всеки един от обвиняемите да извърши друго престъпление от наличните данни по делото за начина на извършване на престъплението, проявената конспиративност при доставката на наркотичното вещество до с. *, значителното количество наркотично вещество, за обв. К. и с оглед обремененото му съдебно минало. За всеки един от тях е налице и обвинение за усложнена форма на дейност: за обвиняемите Г. и К. - при условията на съучастие, за обвиняемия Х.- на продължавано престъпление.

Наведените от защитата на обвиняемия К. твърдения, че не е налице доказателствена обезпеченост на опасността той да извърши престъпление, са неоснователни, с оглед на обсъдените по-горе правилни изводи на първостепенния съд.

Възраженията за несъобразяване на така определената мярка за неотклонение с данните за влошено здравословно състояние на обвиняемия Х., както и за влошено здравословно състояние на обвиняемия Г. и на майка му при определяне на най-тежката мярка за неотклонение, са неоснователни. Представените като писмени доказателства документи за здравословни проблеми на всеки един от двамата обвиняеми не формират извод за невъзможност те да пребивават в местата, където се изпълнява мярката за неотклонение „задържане под стража“. Съгласно чл. 240 във вр. С чл. 128, ал. 1 от ЗИНЗС при изпълнение на наказанието лишаване от свобода се създават условия за опазване на физическото и психическото здраве на лишените от свобода. Редът за медицинското обслужване в местата за лишаване от свобода се определятс наредба, издадена от министъра на здравеопазването и министъра на правосъдието и е обезпечено лечението им в медицински центрове и специализирани болници за активно лечение, разкрити към местата за лишаване от свобода, при необходимост- и извън тях. Досежно възражението за здравословни проблеми на майката на обвиняемия Г., които предпоставят по- лека по вед мярка за неотклонение следва да се констатира, че липсват доказателства Г. да е единствен родственик, осъществяващ грижи. Здравословните проблеми на майката на обвиняемия Г. са били факт по време на разследваното престъпление, не са имали възпиращ дееца ефект и не

могат да формират извод, че ще имат такъв в бъдеще.

При наличието на кумулативните изисквания на чл. 63, ал. 1 от НПК законосъобразно ОС-Пловдив е определил обжалваните пред настоящия съд мерки за неотклонение на всеки от тримата обвиняеми. Целите, визирани в чл. 57 от НПК не могат да бъдат обезпечени с по- лека по вид мярка за неотклонение. Частните жалби са неоснователни.

С оглед на изложеното настоящият състав на Пловдивския апелативен съд намира, че обжалваното определение е правилно, обосновано и законосъобразно, а жалбите са неоснователни, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА определение № 840 от 12.05.2023 г., постановено по ЧНД № 1033/2023 г. на Пловдивски окръжен съд.

Определението не подлежи на протест и обжалване.

Заседанието се закри в 11:06 часа.

Протоколът изготвен в с. 3.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____

Секретар: _____